

SEAC

BUTLLETÍ INFORMATIU DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CASTELLAR

Colom, s/n. (Ateneu) - Tel. 93 714 73 05. Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@hotmail.com - www.castellarvalles.org/entitats/cec

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya, d'Esports d'Hivern i a Azimut

NÚMERO 461

GENER 2007

Cova del Moro

NOTICIARI DEL CENTRE

Assemblea ordinària de socis. Per acord de junta ordinària, en reunió celebrada el dia 4 de desembre proppassat, es convoca assemblea general de socis pel dia 26 d'aquest mes de gener, a tres quarts de 10 del vespre en primera convocatòria i a un quart d'11 en segona, que es desenvoluparà d'acord amb el següent ordre del dia: 1r, lectura i aprovació, si s'escau, de l'acta anterior. 2n, estat de comptes a 31 de desembre del 2006 i aprovació, si s'escau. 3r, aprovació de les noves quotes de socis per a l'any vinent. 4r, pressupost per a l'any 2007. 5è, comentari d'activitats, si hi ha qui en vulgui fer. 6è, lectura i comentari de les propostes de socis presentades per escrit fins 10 dies abans de la celebració de l'assemblea. 7è, ratificació, si s'escau, o variació de la composició de la junta. 8è, torn de paraules, precs i preguntes.

Reunió preparatòria de la VIII edició dels Cinc Cims (22 abril 2007). Serà el 19 de gener a les 10 de la nit, al local del Centre. Tots els que vulgueu col·laborar en aquesta edició, esteu convidats a participar-hi. Gràcies per endavant.

Targetes assegurança esportiva 2007. Recordem que des de l'1 de desembre proppassat es poden fer les noves targetes federatives. Teniu els preus per l'any 2007 al tauló d'anuncis del Centre. Hi ha novetats molt interessants per infants fins a 13 anys, per joves de 14 a 16 anys i joves de 17 anys. Horaris: Dimecres, de 19 a 21 h. i divendres, de 22 a 23,30 h.

Projeccions. Aquest any 2007, la junta vol donar un nou impuls al tema de les projeccions d'audiovisuals, i és per això que durant aquest any tenim previst de realitzar un mínim de sis projeccions, a part de les que puguin sortir proposades per socis de l'entitat o bé per entitats o associacions de la nostra població. Estrenarem aquestes projeccions el proper dia 21 de gener a dos quarts de 7 de la tarda, al local social amb el documental titulat *El Transiberià*, a càrrec de Josep Vidal. És un documental sobre el mític ferrocarril Transiberià, la seva història i recorregut de 9.289 kilòmetres, durant set dies, des de Moscou fins a Vladivostok, a través d'un viatge d'amics fet el mes d'abril de 2006, abans d'acabar l'hivern siberià. Es mostra la vida en el tren, les estacions i algunes ciutats visitades, com Moscou, Novosibirsk (capital de Sibèria Occidental); Irkutsk i Litsvianka, situades enfront d'un glaçat llac Baikal i, finalment, Vladivostok, la capital de l'Orient rus, situada a l'oceà Pacífic, enfront de les costes del Japó. Aquesta projecció serà feta amb alta definició i format 16:9 (panoràmic). Esperem la vostra assistència.

Quotes de socis d'enguany. Imminent ja la posada en circulació dels rebuts de quota de soci, any 2007, una vegada més us preguem que faciliteu a secretaria, tan aviat com us sigui possible, qualsevol modificació o canvi que afecti a la domiciliació bancària. Així evitarem les sempre enutjoses devolucions de rebuts impagats. L'import de les quotes d'aquest any 2007 és el següent: Infants (fins els 12 anys), 14 euros; juvenils (de 13 a 18 anys), 18 euros; adults (més de 18 anys), 21 euros; i jubilats, 10,50 euros.

Moviments d'altres i baixes de socis. Us informem que durant l'any 2006, al Centre Excursionista ses van donar d'alta 50 persones i 52 es van donar de baixa.

DONACIÓ. A últims del mes de desembre passat, el Centre Excursionista va rebre, per part d'Òscar Masó, de Sabadell, unes fotocòpies d'escrius d'Enric Comellas als llibres de registre de la Castellassa de Can Torras. La procedència dels escrits són de l'arxiu-biblioteca del Centre Excursionista de Terrassa. Òscar Masó està recopilant dades per fer un llibre sobre la Castellassa de Can Torras, i juntament amb dos companys d'escalada, han obert una nova via a la mateixa Castellassa, fet que recollim en aquest mateix butlletí (pàgines centrals).

UNA NOVA VIA D'ESCALADA OBERTA A LA CASTELLASSA DE CAN TORRAS EN HOMENATGE A L'ENRIC COMELLAS I LLINARES

L'Enric Comellas i Llinares (Castellar del Vallès, 1920 - Sabadell, 2006) va ser un dels cofundadors de la SEAC (actualment CE Castellar) i merescudament erigit com una de les figures més representatives dels inicis de l'excursionisme castellarenc. Parlar d'ell és parlar de la Castellassa de Can Torras. El seu lligam amb aquest espectacular monòlit de roca del massís de Sant Llorenç del Munt va ser molt estret durant gairebé 25 anys de la seva vida. Tot va començar quan va escalar la Castellassa amb tan sols 13 o 14 anys, sense corda i sense coneixements d'escalada, només endut per l'admiració i la il·lusió que li provocava, i no cal dir que posteriorment la va anar ascendint multitud de vegades més.

Les interessants anècdotes i peripècies que l'Enric va viure a la Castellassa amb la precarietat material i econòmica del moment conformen un ingent recull que mereix ser inclòs en un llibre que parli íntegrament de la Castellassa, tasca dins la qual estic actualment immers. Aquesta tasca és la que em va portar a conèixer l'Enric. Tot i que vaig tenir la gran sort de poder parlar amb ell, el seu delicat estat de salut no li permetia d'ajudar-me. No obstant, em va respondre oferint-se a la màxima col·laboració fins que li quedés un bri de vida, un gest que em va impactar molt. Per això, poc després, quan vaig saber que ens havia deixat, em va sorgir al cap la idea de retre-li homenatge a través de l'afició que tinc, que és la d'escalar. Així, aprofitant l'oportunitat de coincidir amb el prolífic escalador Jaume Clotet «Paca», vaig parlar-li de l'Enric i, encara que inicialment no era l'objectiu del dia, ens vam posar gairebé improvisadament a començar un nou itinerari d'escalada a la Castellassa dedicat a ell. En «Paca» em va proposar de fer-ho per la cara est, mirant al poble de Castellar (bressol d'en Comellas), i ho vaig trobar ben encertat. Aquell dia, el meu company va encapçalar el primer llarg de corda fent ús de la seva tècnica més genuïna i que l'ha fet famós: l'artificial laboratori de ploms, falques, pitons i burins, en aquest cas amb una roca que requereix especial atenció.

El segon dia vaig quedar amb el meu germà Albert. La jornada va resultar un xic accidentada: primer vam fer un ràpel tan volat que no ens va poder dur a la primera reunió, obligant-nos a repetir el primer llarg obert per en «Paca» per poder atansar-la. Llavors vaig encapçalar el segon llarg de corda vençant un fort desplom que va donar algun ensurt, i al final vam protagonitzar una inútil carrera contra rellotge per evitar la foscor, que ens va atrapar quan encara estàvem en plena escalada.

El tercer i últim dia (2-12-2006) érem de nou els dos obstinats germans Masó, i aquest cop les coses van anar millor, malgrat una freda ventada que ens va garratibar. L'Albert va culminar la via encapçalant el tercer i últim llarg de corda, que el va conduir a la punta central (alguns l'anomenen «la Cabreta»), amb un final adreçat i de roca més compacta.

D'aquesta forma vam donar per acabat aquest humil homenatge a l'Enric Comellas (e.p.d.), una via on el caire clàssic impera, de roca descomposta (més compacta a la meitat superior) i que exigeix que l'escalador conegui bé el rocam de Sant Llorenç per poder assaborir un trajecte acrobàtic, sinuós, entretingut i a la recerca de la lògica de la desplomada cara est de la Castellassa. — **Óscar Masó García**

Fitxa tècnica de cada llarg de corda. — **L1:** Fissura a pitonar, flanqueig per cornisa, dièdre cec i flanqueig fins la reunió. Hi ha burins, ploms i 1 pont de roca. Cal dur 2 universals, 8 plaquetes recuperables, 2 "V" (una retallada), 4 falquetes de fusta i pitonisses, 3 ploms (per si cal renovar-los). (A2, A2/Ae, V-). 20 metres. — **L2:** Dièdre desplomat, cornisa, tram vertical, cornisa i reunió. Compte amb el frec de les cordes. A l'inici hi ha un pas de falca, la resta està equipat amb spits M8. (A1, A2e, V°, IV+, II°). 35 m. — **L3:** Placa, cornisa, 1 pas d'estreps i pas finet, rampa fàcil tendint a la dreta, remuntar la punta central (pas de cornisa equipat), passos entre blocs i superar la visera del cim (sostret equipat). Hi ha spits M8 i un pitó. Al cim hi ha una savina i una alzina. Cal dur algun tascó de cable (petit) i la baga del cim. (IV°, Ae, IV°, II°, IV+, IV°, V+ (o Ae)). 20 m.

Sant Llorenç del Munt – la Castellassa de can Torras – cara est

75 mts.
A2,A2e,
V+(V° obl.)

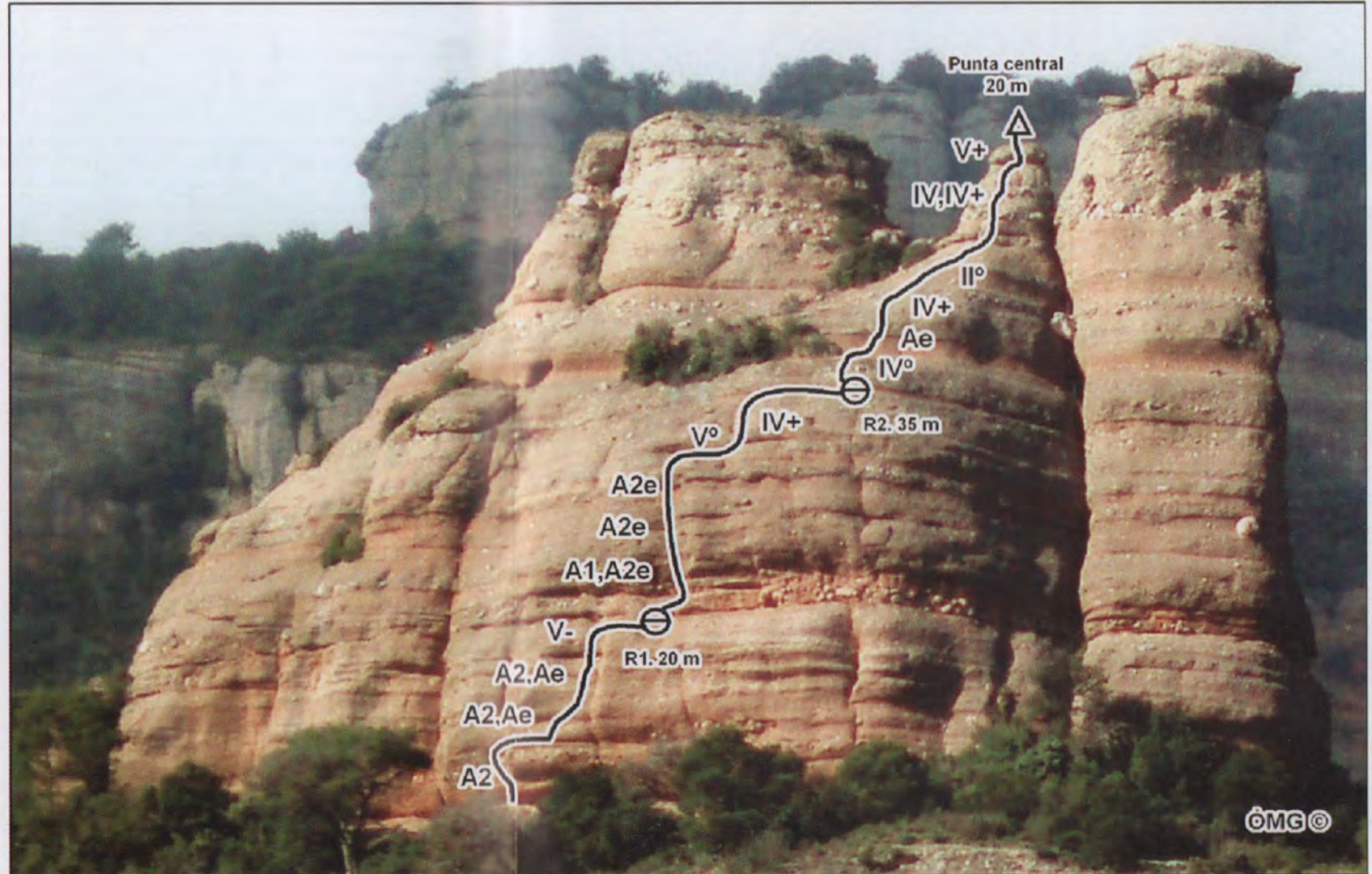
Dedicatòria

L'Enric Comellas i
Llinares
(Castellar del Vallès
1920, Sabadell 2006)
va ser un dels socis
cofundadors de la
SEAC de Castellar i
un gran apassionat
de la Castellassa. Va
ascendir-la moltes
vegades essent la
primera entre els
anys 1933-34 quan
la va pujar sense
corda, als 13-14
anys i sense haver
escalat mai abans,
només mogut per la
seva il·lusió...

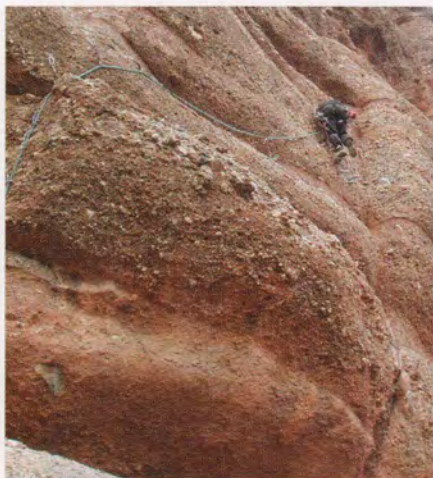
E. Comellas

via: **Enric Comellas i Llinares**

OMG©

Obertura: Via oberta des de baix a l'estil clàssic en 3 jornades essent l'última el dia 2-12-2006, a càrrec d'en Jaume Clotet "Paca" (Ullastrell) i els germans Albert i Òscar Masó García (Sabadell). **Fitxa tècnica:** Via força equipada en general on caldrà dur: 4 falques de fusta i pitonisses, 3 ploms (per si cal renovar-los), 8 plaquetes recuperables, 2 universals, 2 "V" grans, bicoins, bagues, CASCs i estreps. Via estratègica i sinuosa. Roca en general delicada.

Parlant de la Castellassa, el passat 10 de desembre, com cada any, el Centre Excursionista hi va portar un pessebre, enguany era el 41è. Voldríem fer una menció especial als dos octogenaris que també van acompanyar el pessebre. Són en Josep M. Torras i n'Agustí Ventura.

EL CAMINAR DEL CENTRE

ACTIVITATS DEL MES DE NOVEMBRE

CINQUANTA ANYS DEL QUEIXAL CORCAT

El Queixal Corcat és, possiblement, un dels monòlits de Sant Llorenç del Munt —a la vall d'Horta— més visitat pels excursionistes. Ho demostren les firmes del llibre—registre instal·lat al seu cim—. A part de la seva situació estratègica i el seu perfil característic, assolir-ne el cim no presenta cap dificultat seriosa per a qui estigui acostumat a trescar per la muntanya, ni representa gaire risc.

El dia 28 d'octubre del 1956 hi pujaren Biel Dalmau, de les oliveres, i Josep M. Torras, de la SEAC, els quals varen tenir la idea de batejar-lo amb aquest nom. Per a celebrar-ne el 50è aniversari, el 28 d'octubre passat van ascendir-hi l'Oscar Masó, de Sabadell, i el nostre consoci Josep M. Torras, en homenatge i recordança del Biel, malauradament traspasat anys enrere.

El característic turó del Queixal Corcat,
vist des del fons de la vall d'Horta